

Velikonoční dopis 2022

Farního sboru ČCE v Hranicích

Milí bratři, sestry a přátelé našeho sboru,

Velikonoce se přiblížily a já přemýšlím, jak lidé tyto velké křesťanské svátky vůbec slaví, když třeba nechodí do kostela. O Vánocích máme doma stromek a dárky, slavnostní večeri a mluvíme o malém Ježíškovi a možná jdou někteří okouknout betlém a navštívit kostel. O Velikonocích máme možná nabarvená vajíčka, ale jinak moc nevím, co si tím lidé vlastně připomínají. Nějak tuším, že tím vítají jaro a mnozí se potřebují asi i propláchnout. Ale kříž jako symbol utrpení a vítězství nám tu mnohdy chybí, přitom je součástí každých Velikonoc a každého lidského života. Utrpení v těchto dnech přihlížíme víc než kdy jindy a dokonce přemýšlíme i nad smyslem lidských obětí, a právě i tohle patří k velikonočnímu přemítání – přemýšlíme nad Kristovým utrpením, jeho zástupnou obětí, smrtí, ale i vzkříšením. Někdy nám to nemusí dávat smysl, jako spousta jiných věcí, které se tady na zemi dějí, ale Bůh Kristu a jeho oběti smysl dal. Smrt byla poražena, Bůh zvítězil!

Přeji Vám, abyste nacházeli smysl věcí skrytých, smysl zbožnosti, vlastní víry, abyste objevili i skrytý smysl Velikonoc.

Přijměte pozvání k velikonočním bohoslužbám...

Pavčina Lukášová, Vaše farářka

Bohoslužby v době Velikonoc v kostele na Šromotově náměstí vždy v 9:00 hod:

10.4. 2022 – Květná neděle - Palmare

15.4. 2022 – Velký pátek – velkopáteční bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně

17.4. 2022 – Velikonoční neděle – vysluhování Večeře Páně, dvojce křtiny

Hosanna ...prosím, zachraň...

Na velikonoční svátky vjíždí Ježíš do Jeruzaléma jako král, dav jej oslavuje, vkládá do něj spasilské naděje, provolávají: „*Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!*“ Přivítání je to velkolepé, které vzbudilo všude po Jeruzalémě rozruch s otázkou ... kdo to jen je? A zástupy odpovídaly ... to je přece ten prorok, Ježíš z Nazareta v Galileji.

A co na to ten prorok Ježíš? Myslíte, že naplňuje jejich očekávání zachránce, Spasitele, Mesiáše? Jako první vejde Ježíš do chrámu ... to by ještě šlo, tam bychom jej chtěli najít přece také ... ale tady se začnou dít teprve věci neočekávané. Jestli by někdo čekal, že tam bude kázat, uzdravovat, tak se plete. Tady se totiž Ježíš pěkně namíchne, protože to co vidí už totiž není chrám, ale doupě zlodějů. Tam na chrámovém nádvoří funguje totiž jakýsi podivný byznys – prodavači obětních zvířat, směnárníci, prodej různých předmětů ... asi jako kdybyste navštívili na svátky nějakou pouť a celkový smysl poutního místa by vám v tu chvíli unikal. Toto je přece místo Boží, říká Ježíš, tak co se to tady provozuje? Ježíš se dopálil tak, že začal řídit tak, že jim to tam všechno začal rozbíjet, stánky a stoly s prodejem převracet ... no, hotové Boží dopuštění. Rozčilený Ježíš, takového jej ani neznáme. A pak jim připomene, co je psáno: „*Můj dům bude zván domem modlitby, ale vy z něho děláte doupě lupičů.*“ A pak teprve uzdravil ty, kteří tam na to čekali. A když už i děti provolávaly HOSANNA, tak to ty velekněze, kteří při chrámu složili pěkně pobouřilo... no už tady si je Ježíš trochu popudil, protože jim narušil chrámové praktiky. A vrcholem těchto velikonočních svátků se stal vykonstruovaný proces s Ježíšem, falešné obvinění (o to se postarali právě ti velekněží) a poprava na kříži.

Mučednická smrt na kříži je hrozné lidské utrpení. Musíme si přiznat, že mučit umí lidé nevinné dodnes a ani už k tomu ten kříž nepotřebují. Ale i utrpení má našťastí jisté východisko, netrvá věčně, obvykle totiž končí smrtí, která přichází jako jediné vysvobození. A můžeme se ptát k čemu je taková oběť dobrá. Komu nevinné oběti pomohou, koho to zachrání? Nikoho. Proto to Bůh tak nenechal a demonstrativně na Kristu ukazuje, že takto život prostě nekončí. Ježíše třetího dne křísí a dává tím člověku naději, která překonává i smrt v utrpení.

Volat na Krista „HOSANNA!“ můžeme ve smyslu oslavy jeho příchodu, ale také ve smyslu očekávané spásy, pomoci, záchrany (a nutno dodat, že volání o pomoc nám jde lépe, než chvála a oslava jeho jména)... nemělo by nás ale proto překvapit, že to může znamenat i pěknou revoluci, třeba převrácení našich dosavadních hodnot, postojů, prostě pěknou vnitřní čistku od všech nánosů, zkaženosti a prostý návrat k modlitbě. Záchrana spočívá v tom, že si člověk do svého vnitřního chrámu nechá Krista vstoupit a nechá se proměnit... a pak může i zafungovat to naše HOSANNA!

Modlitba: Milostivý Bože, trápíme se utrpením kolem nás, ale i vlastním, voláme o tvou pomoc, ale mnohdy toho moc nechceme ve svém životě změnit, nechceme nic opustit, nic obětovat. Dej nám Bože víru, abychom tak mohli oslavovat tvé vítězství nad smrtí a dej nám sílu nechat se tebou proměnit. **Amen.**